

4. Curriculum educație timpurie, 2019. Anexa la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4.694/2.08.2019. https://www.edu.ro/sites/default/files/Curriculum%20ET_2019_aug.pdf (vizitat 4.03.2022).
5. GARDNER, H. *Tratat de răzgândire*. București: ALLFA, 2006. 272p. ISBN 978-973-724-007-1
6. GARDNER, H. *Inteligențe multiple. Noi orizonturi pentru teorie și practică* București: Sigma, 2019. 320 p. ISBN 978- 606-727-063-1
7. DUMITRU, I. DRAGU, M. *Cartea inteligențelor multiple. Tehnici de identificare a tipurilor de inteligență la copiii de vârstă preșcolară și la elevii din clasele I-IV ”*. Târgoviște: Gimnasium, 2010. 84 p. ISBN 973-799-205-9

ROLUL EDUCATIV AL ORELOR DE COREGRAFIE

THE EDUCATIONAL ROLE OF CHOREOGRAPHY HOURS

*Ion Benchei, lector universitar,
UPS „Ion Creangă” din Chișinău*

*Ion Benchei, university lecturer,
„Ion Creangă” SPU, Chisinau
ORCID: 0000-0002-9829-4988*

CZU: 37.036:793

DOI: 10.46728/c.v2.25-03-2022.p120-129

Abstract

Educational work in choreography classes is a complex and multilateral process. It is associated with the implementation of a broad program of organizational and artistically performing pedagogical measures. Each direction in a teacher's practice has its own internal logic, models and principles of implementation. The specificity of the educational work during the choreography lessons is conditioned by the organic combination of the artistic, general pedagogical and social interpretative moments in its implementation and provision. The teacher's efforts are aimed at forming a vision of the world in children, educating a high moral culture, artistic and aesthetic development. These tasks are solved by involving children in artistic and interpretative activities, organizing educational and creative work.

Key-words: educational role, choreography, responsibility, discipline, safety, expressiveness, attention, memory, will, imagination, thinking.

La baza cerințelor pedagogice pentru determinarea conținutului, metodologiei și formelor de organizare a orelor de coregrafie cu copii stă principiul educativ. Educația și învățarea sunt o unitate inseparabilă. Procesul pedagogic este construit în așa fel încât copiii, dobândind cunoștințe, stăpânind deprinderi și abilități, în același timp își formează viziunea sa asupra lumii înconjurătoare, obțin trăsături de caracter mai bune. Cursurile de dans contribuie la educația estetică a copiilor, au un efect pozitiv asupra dezvoltării lor fizice, contribuie la creșterea culturii lor generale, astfel încât se poate susține că arta coregrafică are o oportunitate bogată pentru implementarea pe scară largă a sarcinilor educaționale. De aceea actualitatea și relevanța alegerii acestui subiect este evidentă. Artă coregrafică mereu a atras atenția copiilor. Actualmente este răspândită pe larg în instituțiile culturale și educative din Republica Moldova.

Secțiunile coregrafie din școlile de artă și școlile cu profil coregrafic s-au arătat în practică ca o formă promițătoare de educație estetică a copiilor și adolescenților, care se bazează pe

inițierea acestora în arta coregrafică, oferă o dezvoltare mai completă a abilităților individuale ale copiilor. Prin urmare, accesibilitatea în grupurile coregrafice ar trebui să fie disponibilă unui cerc mult mai larg de copii și adolescenți. Copiii iubesc arta dansului și frecventează cursurile un timp destul de îndelungat, arată perseverență și sârguință în dobândirea cunoștințelor și abilităților de dans. Folosind mijloacele specifice ale artei dansului și interesul copiilor, profesorii de coregrafie au posibilitatea de a desfășura o vastă activitate educațională.

Ca urmare a generalizării rezultatelor de analiză a produselor curriculare, menționăm că, tot programul coregrafiei generale din clasa întâi până în clasa a noua este orientat pe lărgirea orizontului educațional cultural și istoric al copilului, dezvoltarea spirituală și fizică, educația morală și patriotică. Așadar, în cadrul orelor de coregrafie, copiii însușesc cunoștințe în dans, abilități și competențe, dar un rol deosebit al orelor de dans îl are educația elevilor – formarea anumitor trăsături de caracter la ei, deprinderi și obiceiuri de comportament. Lecția de dans în școală, pe lângă specificul său, se desfășoară pe baza principiilor pedagogice generale – principii de învățare educativă și dezvoltatoare. Ocupațiile sistematice cu arta coregrafică oferă posibilitatea desfășurării lucrului educativ imens, folosind mijloacele specifice ale artei dansului. „Dansurile de diferite genuri ajută la educarea disciplinării atenției, învață spre acuratețe și dezvoltă deprinderile comunicative”, afirmă Gherascenko [30, p.96]. Un aspect ce poate fi menționat ține de întrebarea „De ce forma elevilor pentru ocupațiile de dans este de culoare albă?„. Deoarece culoarea albă este solemnă, de sărbătoare, elegantă, ea obligă a te menține corespunzător. Astfel de formă a îmbrăcăminții va deprinde copilul spre acuratețe. De la primele ore copilul obișnuiește să urmărească aspectul exterior: capul pieptănat, aranjat, grijuliu, mâinile spălate minuțios (o mână murdară nu i-ai putea-o oferi partenerului), și nu doar mâinile, forma pentru ocupații, care se spală și se calcă după fiecare lecție – coregrafia nu suportă neplăcerile. Se cuvine să adăugăm că componenta importantă a culturii coregrafice este cultura comunicării, ce servește nu mai puțin decât munca, ca mijloc de dezvoltare a conștiinței. Dansul este arta dezvoltată în timp, capabilă să exprime nu doar starea, ci și faptele acțiunii. Comunicarea permanentă în dans, condiționată de anumite reguli și norme, contribuie la educarea culturii comportamentale, educarea relațiilor respectuoase dintre bărbați și femei, permite mai evident să simțim comportamentul în societate. Norma comportamentală devine comunicabilitatea și respectarea personalității. Dovadă a ocupațiilor cu dansul dezvoltă bunele maniere, învață amabilitatea, abilitatea de a se comporta destoinic în societate contribuie la educarea spirituală. Noi vorbim mult și onest despre faptul cum să dezvoltăm copilului priceperi corecte despre puritatea relațiilor interumane, cum să educăm un adolescent, un tânăr să aibă respect față de prietena sa. Și aici coregrafia devine ajutorul nostru devotat. În dansurile populare, istoric-cotidiene, sportive se dau exemple de comunicare între un tânăr și o domnișoară, se antrenează anumite reguli de etichetă. Orice dans, în afară de cel comic, idealizează bărbăția, puterea, încrederea în sine a bărbaților și gingășia, grațiozitatea, mândria femeii. Așadar, dansul, în majoritatea interpretărilor sale, este o artă colectivă. De faptul, frecventează copilul toate ocupațiile sau își mai permite să lipsească, depinde nu doar rezultatul lucrului acestui copil, ci și al întregului colectiv. În afară de asta, când copilul nu însușește unele mișcări, locul său în compoziția coregrafică devine vacant, liber, ceea ce îi deranjează pe colegi în respectarea desenului dansului. Dansând, copilul necesită persistarea permanentă a colegului – locul unde se află și mișcarea acestuia. De aici – simțul dezvoltat al tovarășiei dansatorului, simțul înalt al responsabilității [29, p.79].

Antrenarea regulată cu dansul disciplinează, dezvoltă simțul datoriei, înțelegerii faptului că oricare acțiune trebuie îndeplinită cu bun simț și dusă până la capăt. În acest sens avem o discuție deosebită despre practica scenică a elevilor. Evoluările, concertele necesită de la copii o mare organizare. Încă până la concert copilul trebuie să aibă grijă de costumele sale, încălțăminte, accesoriile pentru cap, toate acestea să fie pregătite strict într-o anumită ordine, ca în ultimul moment să nu umble buimatic în căutarea unor mărunțișuri pierdute. Copilul trebuie să știe că scena nu admite nici un eșec și necesită o disciplină enormă. Neorganizarea, iresponsabilitatea – nu sunt calități din naștere, ci urmări ale educației incorecte. Practica scenică ajută la educația de sine-stătătoare, responsabilitate, disciplină, acuratețe. Vorbim, astfel, de faptul că copiii trebuie învățați că succesul lui în fața spectatorului este o plăcere și un stimul important pentru creația sa. Fiecare gen al artei coregrafice, în afară de cele generale pentru toate genurile, propun metodele sale de educație. Învățarea tradițională a dansului popular pe timpuri era accesibilă tuturor, copiilor, și maturilor, celor bolnavi și celor sănătoși. Fiecare găsea metoda sa de însușire atât fizică cât și psihologică, fiecare însușea atât material cât era necesar în dezvoltarea sa perfectă fizică și spirituală. Se cuvine să adăugăm că metodologia predării dansului popular ia în considerație posibilitățile fiziologice, de vârstă și psihologice a copilului, dezvoltarea uniformă a mușchilor de dreapta și de stânga a corpului și membrelor, conservarea corsetului muscular cu ajutorul exercițiilor selectate special, momente de joacă în combinațiile de dans, particularitățile dansului puternic de bărbat și a celui de femeie [29, p.83]. Așadar, studiind elementele dansului popular, elevii pot percepe mai deplin caracterul poporului, să cunoască particularitățile lui sociale, obiceiurile și tradițiile. Analizând particularitățile și caracterul interpretării unor mișcări separate, elevii primesc cunoștințe despre haina națională, interrelațiile dintre bărbat și femeie, etalonul frumuseții acestui popor. De remarcat că elementele dansului clasic se introduc din primele ore și se studiază pe parcursul tuturor anilor de studii, deoarece dansul clasic este baza artei coregrafice și metodic este mult mai prelucrat. Pe când elementele dansului modern se învață de către copii la toate lecțiile, începând cu clasa cincea, sub formă de încălzire. Studiarea mai devreme a dansului modern este de nedorit, deoarece nu este formată ținuta, nu sa întărit corsetul muscular, copiii nu cunosc regulile de securitate a interpretării mișcărilor. Un alt aspect analizat de noi este ținuta de faptul că dacă dansul nu este legat de izbucnirea interioară a artistismului nu poate deveni adevărata expresivitate vie a acțiunii scenice. Perceperea emoțională a temei muzicale impune tendința acțiunii conștiente în dans, adică creativ. De asemenea, remarcăm că dansul este libertatea fizică a mișcării. Astfel de libertate se prelucrează nu numai prin dezvoltarea puterii, rezistenței și mișcarea mușchilor, dar și educarea încrederii în sine, în puterile sale creative. În cadrul orelor de dans clasic și de dans popular se educă disciplina interioară, datorită căreia este ușor redată individualitatea creativă a dansatorului. Creația începe în acel moment când elevul, reglând corect activitatea mușchilor, deja poate atent și captivant să asculte muzica, trezind totodată imaginația sa, emoțiile și tendința spre o înaltă interpretare a stilului dansului. Deducem ideea că orele de coregrafie necesită de la elevi un nivel destul de înalt a dezvoltării *atenției și memoriei*. Dezvoltarea atenției elevilor este strâns legată de dezvoltarea *voinței*. Voința slabă, nedezvoltată nu este capabilă de a menține atenția lui în direcția necesară. În procesul orelor de coregrafie copilului i se dezvoltă memoria auditivă, vizuală și motrică. Predarea artei coregrafice, influențează enorm asupra formării diferitor părți ale personalității elevilor. Arta

dezvoltă imaginația, gândirea creativ-activă, capabilitatea privirii factorilor vitali prin diferite prisme, poziții. Ca și alte genuri de artă, arta coregrafică educă gustul estetic, sentimentele majore, dar, comparativ cu alte genuri de artă influențează pozitiv asupra dezvoltării fizice a copilului. Orele de dans oferă posibilități specifice în obținerea cunoștințelor, ce dezvoltă ramura obiectelor tradiționale, precum istoria, literatura, geografia, etnografia, anatomia, etc.. Legătura neîntreruptă a muzicii cu coregrafia, asigură educația muzicală nemijlocit în timpul învățării dansului. Muzica adevărată înviorează dansul, suplinindu-l cu conținutul real al umanității, ceea ce se observă în chipurile plastice. Luând în considerație rolul ritmului în viața omului ca atare, iar în muzică și coregrafie în particular, sarcină importantă la etapa inițială de interpretare a studierii dansului devine coordonarea muzical-ritmică a copilului. Însușind bazele muzical-ritmice ale coordonației, copilul poate nu numai să se miște ritmic în muzică, dar și să utilizeze diferite ritmuri în muncă, sport, viața cotidiană. Dezvoltarea fizică a copilului în dans este influențată de metodele și tehnologiile multisekulare, utilizate în educația și învățământul dansatorului profesional. Dezvoltarea proporțională și uniformă a tuturor mușchilor, antrenarea și întărirea aparatului locomotor educă libertatea în mișcare, îi restituie omului instrumentul uimitor – corpul personal. Coregrafia în școala generală este predată pe baza principiilor didactice generale, deși își are specificul său. Dar iată elementele de dezvoltare a unor calități a personalității ca memoria, atenția, voința, în coregrafie se deosebesc de cele obișnuite. Orele de dans influențează enorm asupra educației copilului, formarea trăsăturilor de caracter, deprinderilor și obiceiurilor în comportament, dezvoltarea moralității și a spiritualității, impunerea simțului de colectivism și a responsabilității. În afară de cele menționate, orele de coregrafie sunt necesare oricărui om ca un element important al culturii mondiale, indiferent de capacitățile și traseul lui vital.

Munca educațională într-un grup artistic este un proces complex, multilateral. Este asociată cu implementarea unui program amplu de măsuri pedagogice organizatorice și artistic performante. Fiecare direcție în practica unui profesor are propria sa logică internă, propriile modele și principii de implementare. Specificul muncii educaționale în grupul coregrafic este condiționată de îmbinarea organică a momentelor artistic interpretative, general pedagogice și sociale în implementarea și asigurarea acesteia. Eforturile profesorului vizează formarea la copii a unei viziuni asupra lumii, la educarea unei înalte culturi morale, la dezvoltarea artistică și estetică.

Aceste sarcini sunt soluționate prin implicarea copiilor în activități artistice și interpretative, prin organizarea muncii educaționale și creative. Prin urmare:

- nivelul I al educației unui copil într-un grup coregrafic este învățarea și pregătirea lui ca interpret.
- nivelul II de educație este formarea unui copil ca personalitate, dezvoltarea în el a calităților civile, morale și estetice și a culturii generale.

Părinții își trimit copiii în grupurile coregrafice pentru că ele îmbunătățesc sănătatea, extind orizonturile culturale și artistice generale, sunt o formă de satisfacere a nevoilor spirituale, un mijloc de dezvoltare a gustului estetic. Prin urmare, atitudinea copiilor față de cursuri este individuală și strict selectivă. Copilul percepe, memorează și realizează ceea ce îl interesează, îl atrage.

Munca educațională ar trebui efectuată sistematic, numai atunci va duce la rezultate pozitive. Complexitatea muncii educaționale este determinată de faptul că copiii din echipă

întâlnesc diferite niveluri de cultură și educație. Uneori este dificil să-și concentreze interesele. În același timp, profesorul trebuie să dea dovadă de tact, sensibilitate, să aplice o abordare individuală copiilor. Ar trebui să intereseze copiii, să folosească posibilitățile fiecărui copil, perspectivele lui în munca sa. În relațiile cu copiii, este necesar să arăți simpatie, un interes respectuos față de bucuriile și necazurile lor, față de dificultățile lor din viață. Prin urmare, profesorul trebuie să înțeleagă relația dintre copii, lumea lor interioară.

Un copil, care intră în lumea cunoașterii în coregrafie, trebuie să știe că fiecare lecție este obligatorie. Absențele fără un motiv întemeiat nu sunt posibile din cauza specificului artei coregrafice. Copiii pur și simplu nu vor putea îndeplini sarcinile cu care se confruntă. Nici măcar nu este vorba despre obținerea de rezultate, ci despre conceptul de datorie, de formarea și dezvoltarea lui. Ceea ce ai început să faci trebuie făcut cu bună-credință și dus până la capăt.

Tendința copiilor de a abandona munca pe care au început-o la o jumătate de cale, pe viitor se transformă într-o lipsă de incapacitate a unei persoane deja adultă. Prin urmare, profesorul trebuie să construiască toată munca educațională în echipă pe principiul de cointeresare. Interesul este menținut de studiul constant al noului material coregrafic (mișcare, compoziție de mișcări, schiță de dans, evoluare scenică, pregătire sau desfășurare a unui eveniment etc.). Toate acestea provoacă emoții pozitive copiilor, influențează asupra stării morale și dezvoltă cultura lor estetică.

Activitatea creativă conține oportunități educaționale uriașe. Ea educă tot ceea ce are legătură cu participarea copiilor în echipă: nivelul artistic al repertoriului, stagiunile planificate și sistematice de pregătire, relațiile cu profesorul, lumea exterioară. Vizitele la spectacole, concerte, expoziții de artă, discuții speciale, prelegeri pe teme etice – îl formează pe o persoană mică, dezvoltă în el simțul frumuseții.

Această muncă se desfășoară în mod constant și se bazează pe un sistem de diverse forme, metode și mijloace. Profesorul folosește pentru aceasta fie timp extrașcolar special organizat, fie sesiuni speciale de pregătire.

Formele pot fi împărțite în

- forme de bază
 - forme suplimentare
 - forme de autoeducație artistică și estetică.
1. *Principalele forme* includ: vizionarea spectacolelor de balet, ascultarea muzicii, cunoașterea muncii măștrilor coregrafiei.
 2. *Formele suplimentare* includ: vizite colective sau individuale la spectacole, filme, discoteci, dar sunt organizate în timp liber și convenabil pentru copii.
 3. *Formele de autoeducație artistică și estetică* includ: studiul independent al teoriei muzicii, baletului, citirea cărților de coregrafie și alte tipuri de artă cu o țintă specifică de extindere a cunoștințelor în domeniul coregrafiei.

Metodele pot fi împărțite în *verbale, practice, vizuale*.

- *Metodele verbale* se bazează pe explicație, conversație, povestire.
- *Metodele practice* - însușirea abilităților coregrafice.
- *Metoda vizuală*. Abilitățile de interpretare ale profesorului-conducător, interpretarea sa profesională îi încântă uneori pe copii, provoacă dorința de a-l imita, de aceea profesorul trebuie să posede o interpretare corectă și expresivă. Această metodă are o

importanță decisivă în creșterea copiilor, în special în clasele inferioare. Ei reproduc tehnica de a efectua mișcările profesorului lor, absorb nu numai o afișare competentă și expresivă, ci și posibilele sale greșeli. Copiii își imită profesorul în modul și natura executării mișcărilor, copiind uneori poziția mâinilor, corpului, capului. Prin performanța copiilor, se poate determina calitatea cunoștințelor profesorului, stilul său de lucru. Prin urmare, folosind metoda demonstrației vizuale, este necesar să fim extrem de atenți pentru a exclude acele neajunsuri care apar în interpretare.

Profesorul folosește cele mai potrivite metode în activitatea sa, ținând cont de vârsta copiilor, pregătirea lor specială, nivelul de receptivitate emoțională și prezența interesului pentru arta coregrafică. *Pasiunea și inspirația sunt sursa creșterii intelectuale a individului.* Sentimentul intelectual pe care un copil îl trăiește în procesul de stăpânire a cunoștințelor este firul pe care se ține dorința de a învăța. Dacă învățarea este însoțită de impresii vii și incitante, cunoașterea devine foarte puternică și necesară. Orele devin interesante, iar apoi copilul vede rezultatele eforturilor sale în creativitate. Sarcina profesorului este să nu lase interesul creativ al copilului să dispară, să-l dezvolte și să-l întărească în toate modurile posibile.

Pentru a crește eficacitatea muncii educaționale, este important să folosiți o metodologie problematică. Spre deosebire de cea tradițională, atunci când informațiile de învățare „gata făcute” sunt comunicate copiilor, metoda problemei oferă o activitate mentală și emoțională mai activă. În cadrul orelor oferim copiilor să completeze combinația de dans sau să o compună complet, să execute una sau alta mișcare care nu are legătură cu programul lor de activitate. Copiii la început timid, apoi cu îndrăzneală, cu sprijinul profesorului, sunt implicați mai activ în munca creativă. Este important ca copilul să-și poată aplica cunoștințele, dorințele în implementarea programului. Este necesar să încurajăm inițiativa creativă a copiilor, deoarece mulți dintre ei mai târziu, în vârstă, își ajută profesorii să lucreze cu copiii mai mici. Un profesor rezonabil are încredere în elevul său, îl îndrumă în munca educațională și în scenă. Astfel, copiii, fiind atât de activ implicați în atmosfera creativă coregrafică, aleg meseria de coregraf.

Fiind foarte interesați de coregrafie, încep să cumpere cărți, să colecteze decupaje și fotografii din ziare și reviste cu balerini, ansambluri, să asculte casete audio cu muzică de diverse direcții, să vizioneze casete video speciale etc. Aici este oportună implicarea copiilor în munca analitică prin organizarea diverselor conversații, dezbateri, astfel încât copiii să înțeleagă corect latura de conținut a artei coregrafice.

Fiecare profesor, în funcție de gradul de stăpânire a anumitor metode, preferă să folosească un anumit mod de a influența copiii. Cel mai adesea este o metodă de convingere. Această metodă nu este folosită ocazional ci trebuie să fie folosită sistematic și apoi va deveni eficientă. Metoda de convingere necesită o mare răbdare, educație și un comportament plin de tact din partea profesorului. Copiii uneori nu-l înțeleg imediat pe profesor. Acest lucru se întâmplă din incapacitatea copilului de a asculta și de a auzi ceea ce i se cere. Această calitate a caracterului este crescută treptat în cultura comunicării copilului. Prin urmare, profesorul trebuie să dea dovadă de maximă abilitate pedagogică și dragoste pentru copii atunci când folosește această metodă.

Pentru a crește potențialul moral al personalității copilului, dezvoltarea activității acestuia, este importantă actualizarea și îmbogățirea constantă a formelor și metodelor folosite. Funcția educațională este preluată și de organele de autogovernare - liderii de grup. Prezența

unui singur obiectiv, moral atractiv în rândul copiilor dintr-o echipă unește echipa, se acordă la un singur ritm creativ, pune în frunte un interes comun, realist fezabil.

Copiii începători nu au întotdeauna răbdarea de a studia mult timp dacă nu văd rezultatul muncii lor. Este indicat să acționeze profesorii, care la etapa inițială a muncii aplică cunoștințele elementare ale copiilor, făcând pentru ei o mică lucrare în scenă pe elemente simple de dans. Acest lucru oferă un stimulent copiilor în munca de educație și formare, îi obișnuiește cu comportamentul în scenă, cu responsabilitatea pentru performanța lor. Succesul concret aduce bucurie copiilor. Și, invers, absența muncii creative vesele o face nesistematică, nepromițătoare. Nu este necesar să punem în fața copiilor astfel de obiective, a căror realizare necesită oportunități mai mari decât cele pe care le posedă.

Acest lucru se face, de regulă, pentru a excela la un festival, competiție, pentru a primi încurajare, pentru a ieși în evidență. În acest sens, există o pretenție crescută a copiilor, planuri nerezonabile, care dăunează dezvoltării lor morale. În astfel de cazuri, copiii fie părăsesc echipa, fie sunt de acord în tăcere cu totul, fie se opun liderului. Cel mai adesea acest lucru se întâmplă într-o formă ascunsă: neîndeplinirea cerințelor sale, formarea de grupuri opuse. Toate acestea contribuie la o atmosferă nesănătoasă în echipă. Adică, absența sau definirea incorectă a sarcinilor creative într-o echipă poate deveni o frână foarte serioasă pentru îmbunătățirea activităților educaționale, creative și educative ale unui profesor.

Fiecare lecție, fiecare pas în stăpânirea abilităților interpretative ale copiilor este considerată ca o verigă progresivă într-un singur lanț de educație. Acest lucru facilitează munca profesorului în clasă, o face semnificativă și plină de bucurie. V.L. Sukhomlinsky a scris: „A influența echipa de elevi înseamnă a o inspira cu aspirații și dorințe. Efortul colectiv este cea mai nobilă unitate ideologică și morală. Acolo unde există o dorință colectivă pentru ceva înalt și nobil, apare acea mare, invincibilă forță a influenței educaționale a colectivului asupra individului, la care visează un educator chibzuit”.

Unul dintre principalii factori care asigură activitatea copiilor în clasă îl reprezintă standardele morale și etice stricte, care au un mare impact educațional. Relații deschise între copii, profesori și elevi, prezența unei opinii sănătoase în echipă și un proces creativ activ îi încurajează pe copii să coreleze interesele personale cu cele de grup, colective. Copiilor le sunt dezvoltate simțul responsabilității față de ceilalți, disciplina, dacă fiecare are o anumită obligație și știi că nimeni nu o va îndeplini. Acest lucru aduce o mare satisfacție copiilor și, firesc, poziția lor activă în echipă devine mai expresivă.

În colectiv există asociații informale de copii. Din anumite circumstanțe, acestea pot fi împărțite în grupuri. Dacă s-a întâmplat acest lucru, nu este nevoie să încercăm să despărțim aceste grupuri, să le opunem unul altuia. Este necesar să folosiți cu pricepere aceste asociații informale pentru a îmbunătăți educația artistică, morală și estetică. Prin grup, poți influența fiecare copil, modelându-i interesul, gustul, comportamentul. Fiecare grup face parte din colectiv, iar atmosfera morală generală depinde de cât de corect se dezvoltă relațiile.

Procesul educațional și activitatea copiilor sunt îmbogățite de prezența tradițiilor în echipă - inițiere în coregrafii, zile de naștere, weekenduri, seratele ocazionale, de Revelion, balul de absolvire a elevilor seniori în forma unei scenete sau a unui spectacol de balet, susținând concerte solemne în onoarea colectivului, tranziția solemnă de la grupul mai tânăr la cel mai în vârstă, transferând cele mai bune numere ale programului către generația următoare. Aceste tradiții fac viața echipei promițătoare, ajută la unirea copiilor. Fiecare copil are un

sentiment de apartenență la o activitate importantă care este încurajată de ceilalți. Organizarea, dezvoltarea și implementarea tradițiilor este treaba profesorului-conducător, a tuturor copiilor și a tuului echipei.

Pentru a da stabilitate, semnificația generală a colectivului, este necesară includerea acestuia într-un cerc mai larg de comunicare cu alte colective, să se îndrepte spre alte genuri și tendințe în artă. Acest lucru îi va ajuta pe copii în comunicarea creativă și umană. Ei au o conștiință mai puternică a rolului social al creativității lor, autoritatea lor, motivele comportamentului devin mai conștiente. Acest lucru va fi ajutat de stabilirea unor legături creative permanente și puternice între cadrele didactice nu doar din cadrul instituției, ci și din oraș.

Fiecare profesor are propriul stil de lucru, propria metodologie și propriul sistem de cerințe. Dezvoltarea colectivului și fundamentele sale morale depind de caracterul, succesiunea și conținutul acestora. Practica arată că, cu cât sunt mai înalte și mai rezonabile cerințele profesorului, cu atât mai mare este organizarea muncii lui, moralul copiilor. Dimpotrivă, cu cât nivelul cerințelor este mai scăzut, cu atât performanța în echipă este mai scăzută. Dar, în orice caz, dacă profesorul își formulează corect cerințele și acestea îndeplinesc anumite condiții, trebuie să-și amintească că acestea trebuie să fie: consistente, de înțeles, justificate, fezabile de îndeplinit.

Una dintre primele cerințe ale profesorului este respectarea disciplinei. Disciplina este un factor în calitatea organizării procesului artistic și educațional. Cât de priceput folosește liderul întreaga gamă a cunoștințelor sale profesionale și pedagogice, organizarea întregii activități educaționale cu copiii, activitatea lor în clasă și alte evenimente depinde într-o asemenea măsură. „Există un singur remediu - disciplina de fier. Este necesar pentru orice creativitate colectivă”, a scris K.S. Stanislavski. Acolo unde pregătirea este plasată pe o bază profesională, disciplina este de mare beneficiu în educația morală și spirituală. Profesorul trebuie să fie extrem de sever cu el însuși, cu disciplina sa, cu aspectul său, cu starea sa de spirit înainte de a se întâlni cu copiii în clasă.

Pentru o bună organizare a cursurilor, profesorul ține un catalog de prezență. Aceasta este cealaltă latură a educației, care disciplinează și are un efect foarte bun asupra copiilor din punct de vedere psihologic. În cazul unor eventuale neînțelegeri cu părinții, de altfel, răspunsul va fi prezența și fișa școlară a copiilor. Catalogul va ajuta profesorul să nu uite nimic și să rezolve situații conflictuale care apar din cauza absenteismului și a notelor elevilor. Există fișe individuale ale copiilor, în care progresul este evaluat anual, se dă o caracteristică a succesului profesional al copilului, a dezvoltării capacităților sale psihofizice.

Rezumând rezultatele studiului rolului educațional al orelor de coregrafie trebuie trase următoarele concluzii:

Începând cursurile cu copiii, profesorul-coregraf, în primul rând, se străduiește să-i cointerezeze pe copii, să-i învețe să iubească și să înțeleagă arta dansului, care le extinde sfera intereselor, îi îmbogățește cu noi senzații.

Pe baza experienței de lucru cu copiii, putem concluziona că este important să le oferim copiilor o pregătire competentă și sistematică într-o clasă coregrafică.

După ce stăpânesc cunoștințele, abilitățile și deprinderile necesare, după ce au învățat să înțeleagă și să conștientizeze conținutul materialului coregrafic studiat, să-l interpreteze expresiv, copiii încep să se relaționeze la cursuri într-un mod nou, mai activ și mai conștient.

Ca urmare a cunoașterii emoționale active cu coregrafia, se formează gustul artistic al copiilor, ei încep să observe și să perceapă frumusețea nu numai în artă, ci și în viață. Orele de coregrafie sunt de mare importanță pentru dezvoltarea fizică a copiilor. Ei obțin o ținută zveltă, încep să se miște cu ușurință, liber și grațios, scapă de astfel de defecte fizice precum gârbovirea, „piciorul ursului”, supraponderalitatea etc. Își îmbunătățesc coordonarea.

Este important de menționat că succesul copiilor într-o echipă coregrafică depinde de profesor, care fie are cunoștințe profesionale și le aplică cu pricepere în munca de formare, fie face greșeli care îi afectează negativ pe copii.

Este important ca profesorii de coregrafie să cunoască particularitățile metodologiei de lucru cu copii de diferite vârste, să înțeleagă cauzele celor mai frecvente greșeli întâlnite în practică.

O trăsătură importantă a unui profesor în educația activității copiilor este capacitatea de a analiza și ține cont de situația pedagogică, modalitățile și posibilitățile de corectare a greșelilor. Este important să ai intuiție psihologică, capacitatea de a simți situația. Această abilitate a unui profesor-conducător este de mare importanță pentru utilizarea situațiilor favorabile în scop educațional, pentru crearea unei atmosfere pozitive stabile în clasă.

În fiecare zi, fiecare lecție, repetiție sau concert schimbă interesele și abilitățile copiilor. Nici cele mai nesemnificative trăsături caracteristice care apar în procesul educațional nu pot fi neglijate.

BIBLIOGRAFIE

1. AXIONOV V. O nouă viziune asupra originilor dansului. Chișinău, Arta, 1997
2. BACANU G. Jocuri Populare Din Sudul Moldovei, Casa Creatiei Galati, 1969
3. BACANU G. Jocuri Populare Din Vrancea, Centrul Creatiei Galati, 1965 Михайлова М.А.,
4. BAZANTIN I. Vârsta împlinirilor: [despre ansamblul de cântece și dans Hora] FemeiaMoldovei. 1975, Nr 10, p. 18-19. 954.
5. CHISELIȚĂ V. Aspecte interculturale în muzica de joc din nordul Bucovinei și Basarabia (preliminări metodologice), Arta 2001: Arte plastice. Arhitectură. Muzică. Teatru.Cinema, Chișinău., 2001, p. 69-74.
6. CONSTANTINESCU M. Folclor Coregrafic Din Vâlcea, Vol 2, Centrul Creației Vâlcea, 1993
7. CURBET V. Așa-i jocul pe la noi: [culeg.] Chișinău, Literatura artistică, 1985, p. 308.
8. CURBET V. Grai și tradiții ne-au unit. Chișinău, Pontos, 2000, p.232, 961
9. DANCE I. Jocuri Populare Codrenesti, Centrul Creatiei Satu Mare, 1971
10. DEJEU Z. Dansuri Tradiționale Din Transilvania, Clusium, 2000
11. ПОПА Р. Jocul vetrelor străbune. Chișinău, Ed. Grafema Libris SRL, 2005
12. ГЕРАЩЕНКО В. Вернуть в школу хореографию. Воспитание школьников - 1995-№6
13. МАТЮШКИНА А.М. Развитие творческой активности школьников / Под ред. А.М. Матюшкина. - М.: Педагогика. - 1991. - 160 с.
14. ПИНТ А. О. Высокое призвание. М, 1973.
15. ПРИБЫЛОВ Г.Н. Методические рекомендации и программа по классическому танцу для самодеятельных хореографических коллективов. М., 1984.
16. ПУРТОВА Т.В., БЕЛИКОВА А.Н., КВЕТНАЯ О.В. Учите детей танцевать: Учебное пособие для студентов учреждений среднего профессионального образования. - М.: Владос. - 2003. - 256 с.: ил.

17. РЕАНА А.А. Психология детства: Практикум. / Под ред. А.А. Реана - М.: ОЛМА - ПРЕСС, 2004г. - 224с.
18. РУБИНШТЕЙН С.Л. Основы общей психологии / С.Л. Рубинштейн - М.: Учпедгиз, 1946г. - 704с.
19. РУТБЕРГ И. Пантомима. Движение и образ. М., 1981.
20. СПАРДЖЕР С. Телосложение и балет. Лондон, 1958.
21. СТАНИСЛАВСКИЙ КС Полное собрание сочинений: В 8 т. М., 1958. Т. 5.
22. СТАНИСЛАВСКИЙ КС. Этика. М., 1981.
23. ТАРАСОВ Н.И. Классический танец. М., 1975.
24. ТАРАСОВ Н.И. Классический танец. 3-е изд. - СПб.: Издательство «Лань». - 2005.
25. УФИМЦЕВА Т.И. Воспитание ребенка. - М.: Наука. 2000. - 230 с.
26. УХТОМСКИЙ А. Общая психология: Учебник. - М.: Просвещение. 1970. - С. 117.
27. ХАЛФИНА С. Воспоминания мастеров московского балета. - М.: Искусство. - 1990.
28. Хореографическое искусство. Справочник. - М.: Искусство. - 2005. с ил.
29. ЯНКОВСКАЯ О.Н. Учить ребенка танцам необходимо // Начальная школа. - 2000. №2. С. 34-37.
30. ЯНАЕВА Н.Н. Хореография. Учебник для начальной хореографической школы. - М.: Релиз. - 2004. - 340 с.

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR PSIHOMOTRICE LA ELEVI PRIN INTERMEDIUL ORELOR DE DANS CLASIC

DEVELOPMENT OF PSYCHOMOTOR SKILLS IN PUPILS THROUGH CLASSIC DANCE HOURS

*Ion Vrânceanu, masterand, UPS „Ion Creangă”
profesor de dans, IPLT „George Meniuc”,
Lidia Cojocari, doctor, conf. univ.,
UPS „Ion Creangă” din Chișinău*

*Ion Vrânceanu, master student, ”Ion Creanga” SPU
dance teacher, TL ”GeorgeMeniuc
ORCID 0000-0001-5192-9635
Lidia Cojocari, PhD, associate professor,
”Ion Creanga” SPU, Chisinau
ORCID 0000-0001-8238-9627*

CZU: 37.042.1:793

DOI: 10.46728/c.v2.25-03-2022.p129-136

Abstract

In this article are clarified aspects of the development of psychomotor skills in children aged 10-13. The comparative results of the psychomotor indexes in the children involved in the study estimated a significant improvement of all parameters as a result of the application of the developed model aimed at developing psychomotor skills from the perspective of classical dance classes

Key-words: psychomotor skills, children, development, classical dance.

Relevanța studiului abilităților psihomotorii a fost vizată de remarcabili oameni de știință I.M. Sechenov și P.F. Lesgaft. Ei au elucidat importanța abilităților psihomotorii ale